

χαρεῖ τῇ δυτικῇ πλευρᾷ τῆς "Ανδρου, μᾶς φύσ-
τη φίμων, κλασσική σχέδιον, κάτι τὸ ὑπέλευθος δια-
φορετικό ὅπε τὴ φύση τῆς Χώρας. Οὐ πάτη
Σταυρότεβος καὶ πέρα, δ ὅρμος ἀλλάζει κατεύ-
θυνσιν, στρέφεται ναυτούλαις, πρὸς τὴν Ἰνδοχώ-
ρα τοῦ οντού, πρός την προπέντευσιν τῆς χώρας
μὲ τὰ καταπράσινα, γυμνός καὶ κατάδεσμός, δ
Γερακόνιον, βουνὸν ποὺ τινάζει τοὺς ἀφρισμένους
καύσους τοὺς στὸ Αλιάτο.

Παραλήπτη στὸ Γεράκων, χύνεται στὴν ίδια θελασία. μὲ πλήθες κάρους δῆλη φύση βου-
νοσειρός. Βαθύπνυχη τούτη καὶ διάλογος, τὸ
καλύπτει κομψῶτα τὸ ιητόν, Πικουστόπερον
κατέλευτα σπιτία, λογκοτύπην καὶ τευτά-
θεα, περιβόλι μηρὸς ἀπὸ τὰ μάτια μας. Λειτά-
ζωντας ἀρκαδίαν πλαγεῖ τὸ βαθύπνυχον
θελασίαν. Εἴναι τὸ ξεκουσιώπειον πλαστονυχόριον
Κουμανί, Πτρόφρες, Ἀλανόνη, Μέμητες, Μεσα-
λίδη, Αλμέρα, Στραπούρηγες, Υγρόποδος. Μέσος
τὸ βραδύνον διάτριψε δύστον, μαυριζόντων
βαττητικά τούτα τὰ χωριά, σταλάσσοντας ματη-
ριακά πρᾶξ τὸν σύρρακ, μέσι τάσσουν αριστείν
ευτυχίας. Όπου μηροπα μω̄ αισιοδέεται μὲ ὅλη
τὴν οὐρανήν σαγηνεύει, καὶ κοιλαῖσθε τὸ Κά-
τω-Κάτωρ τὸ πλωπόνασμα στὸ ένυδον καὶ
στὸ πράσινον. Τι είναι τούτη καὶ κοιλᾶς; Πιταγάκια τὴν οὐλακώσωνε, πλούσια βουβά-
νερά μαλαζόνουν τόπο τὰ μάλακα σπιλάχη, της
πλατάνια τὴν Ισιδόρειον, μαγγασοπήγηντας
και μουκαντηρῶν γγέλωντας τι γιορμούνει μουστι-
κήριας ἐπιτάνεις καὶ πολύχρωμοι περιπτερό-
νες, τὴν σταλαζόντας ζυγούντα τὴν διονού φυτώ-
νουν στὰ γαλιά της, δροσεροί καλαμώντες δρο-
ζουν στὸν θειαστόν ἀγέρα της, κι είναι δὴ
δρυμώνια μορφωσίτη στη μεταβέση μὲ γλαύκης
φυστοφόρωδες δέντρα καὶ φυντωτόντας καταπρά-
υνοντας λαγόντοντες, πού τὸν διαφερόντευν
ἀπὸ τὸν συντετρούντας ἀγήρες της, μὲ μάτιά του,
διπλάς καὶ τριπλές σειρὲς ἀπὸ τὰ πανύγητα
κυπαρισσιά.

Τελείωντας ή κοιλάδα σ' ὁμοιουδιά, κόβει στά δυό τὴ θάλασσα μὲ μιὰ ψηλή πετρένια γλώσσα στεριάς, πού σχηματίζει ἔτοι δυό κοπτίσκους, τὸ Παραπόται καὶ τὸ Νειμπορίο ποῦ εἶναι καὶ τὸ λιμάνι τῆς Ἀντρός μὲ τὸν κυκλωπούρωμέττο ποὺ στοὺς δύκους τῶν τσι-

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

Ο ΝΕΩΣ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

Τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ

πού δύναται να γράψουμε την ιστορία της Ελλάδας στην οποία θα περιλαμβάνεται και η πατριωτική μάχη για την ανεξαρτησία της χώρας μας.

Θεραπών μός δέχει τὸν κόπο νά δύωσι
ἀπό το σπινόν αὐτὸν [γνῶνα στά ἐλληνικὸν]
θεραπεύοντο διά τοι πάντα μου, κομ-
μάτια-δυνατῶν δὲλ οἶνα μεγάλη καὶ ζε-
περνέονται τὰ πλοία τοῦ περισσοῦν μου-απόν
τὴν περιπλάνην τοῦ νέου 'Ανάργαρον στό
δελφικὸν τοπίον. Ιώνας μὲν τῆς Ψυ-
χῆς νά μπορέσειν' ὑπαστήσει κανεῖς τὸ
ἄρχαγον μεγαλον, γιά μα στηγή νά γίνει
κι αὐτὸς ταπεινός προσκυνήσει τοῦ ὠραίου
θεού, τοῦ Ἀπόλλωνα, προσμένοντας με
δυνάτια το χρυσόν κάπιασίς 'Ηροφίλτης...

‘Ο νέος ‘Ανδράς φεύγει ωπλόν πότην’ Αθίνα τά τέλη τοι ‘Ελαιωρίλιανός κατό τὸν τρίτο χρόνο τῆς 104ρᾶς ‘Ολυμπιάδας, δασὶ στὶς ἄρχες τοῦ ‘Δηρήλη τοῦ 361 π.χ. καὶ με πολὺ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ τῆς Κορίνθου, μαζὶ μὲ δλῶν εὐράστας, ὀφέτη στὴν Κίρρα, τῇ σημερινῇ Ιτεά, ‘πόλιν μικρὰν κειμένην εἰς τὸν πόδαν τοῦ Κύρους’, Καί συνεχέται: Μεταβοῦ τούτον τὸν δρόν καὶ τῷν Πατριαρκούσον, ἐκτίνεται πεδίν, ἵνα γίνονται καὶ ιητταπλάκαι καὶ δρησταλάται. Ο Πλεύστος ρέει εἰς αὐτήν δάμαστα εἰς πηράγη λιβαδία. ‘Η πόλις τῶν Δελφών κειμένη εἴτη τῆς κατορθρωμένης τοῦ δρόου, ἐπαρρόπατά εἶται τὸ δένη μαστόν· ὕδων μαστιφέρων εγχωρίους τὴν Ἀντιμετώπιον εἰς τὸν οἰκουμενικὸν αἱ διπολιαὶ τῆς δύο περιστοιχίων.

Τό δελφικό παραμύθι στέκει μέση στους ανέων, μάτι σε λιπάντα την θυνδρώνης ιστορίας, δάπι της τις πολαρέσσες, ένας γοητευτικός, δόλιο παλύδα "μυδόσις", γημάτος δρύλων όνειρα, έργο πλασμάνων δάπι δεύδι, μήμενών και δινήγενες ον τα νοπιά που γεννήνται τό δεύτικο τό δέος. «Ουμες, κοδινάς είναι ή μηρος δύλων τών πραγμάτων, διδρέση ποι γά πάντα κείνη η ιεριθητική μεγαλοπρέπεια της κλασικής Εποχής. Γιά τό σημερινό διεστικό Επικοπέτη, ο δελφοί μοδίς άνθρωποιν λιγοστά πρόμαχα δάπι τό ζωανή παρουσία τών άνθρωπων. Τό δεύτρο, τό στάδιο, τόν περιφρόμα παλνούντο κοτύ με τό άνγλυμφο, τή δάλος τό μηραρού, τό να τον Τ' Απόλλωνα κι διτι πειδιώμηκε και ποτισθείση στό ρό μουσειού. Τό πολλά του μνημεί, δάση δάρμονις στό χρόνος, τά κατσέπτρεψης ή μναίντο τό Έγκλεδανο κατά λεγιάπτων οι εγγενέωνταν. Τό λάρον υδωρ Αράβετο πιει. Οι μαζαρούμενες έγιναραν,

πονητικού πα. Οι μετασχηματικές αρχές της φανερώνησης στη φανερώνηση άνδυλφο, κάποια θάση άγιλματος με ωδήσεως, τό απομένου μεριμνά, πόσο δύσκολα μπορούν ομήρες να κίνησουν τη φαντασία μας, να φένουν μπροστά μας τό πλούσιωμα, το πολιθισμό, έργοτακτικό πλήθισμος ής άνηψφος με δέσος τό τι λιμανί της Κίρκος για την ζουκαμένη ιερή πολιτεία, όπως κάνουν να στρέψουν στά ματία μας τό χρονιά πάντα ην άνθημάτων των σταλμένων διότι πά τέραπτα τό τότε γνωστού κόσμου! Χρειάζεται κάποια άνθησιτική Ικανότητα, που δε φτάνει ή φαντασία μονάχη νά την άντηληρούσι, μια που πρέπει νά εξέργει κονείς πάνω - κατού τι περίκλεινε τούτος δη δασματός τόπος.

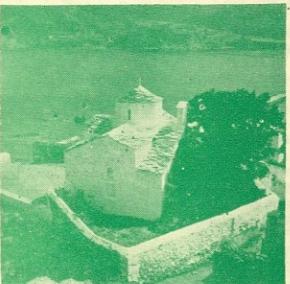
Τούτη τήν "Άνθησιτικη", δυσειλιά, μέ άγαμτη, γνώση καλή άκριβεια, στηριγμένη γραμμή με γραμμή σ' δεσες πληροφορίες μεριδίους σο όρχαστοι συγγραφείς, καταπιστήματη κα νά κοντή πρότι 150 χρόνια ένας γάλλος παπάς, δη "Αβέζας Βαρδολαμίτης με τ' ίδνομα, μέ την "Περιγράφων τού νέου άνθηραίδος εις τήν Ελλάδα, που έγραψες Βρέθη κα ένας έλληνας τού ξεπετεικού, δη "ρωσιστικός έπινυπος σύμβουλος Χρυσοβέργης Κουροπαλήδης", ής άντας κάπεντος τούς άνωντες "Ελλήνες λόγιους τού ξεπετεικού,

ρος, έχουσα περιφέρειαν σταδίων δεκαεική. Δέν έγει τηλέγη, κάλλι εγνα θηρευτιζόμενη κατά τά τρίπι μέρη μότο κρητικών σίντηνη περικιλώνουσιν. Οι πολιούγονα την θέση είναι δ' 'Απόλλων, Μὲ τὴν λατρείαν τούτου τού Θεού συνοδεύουσιν καὶ τὴν λατρείαν ἐνδιλλιούσιν παρεστῶντας τοῦ δρόμου του, καὶ είναι ή Λητός, 'Αρτεμις καὶ ή προβλεπτική Αθηνᾶ. Οι ναοί των είναι, κατὰ τὴν εἰσοδον τῆς πόλεως, 'Εστάθμενοι μικροί εἰς τὸν τῆς Αθηνᾶς. Εἴδουν ἐνδον δαπίδα τινὰ χρυσῖνην, ἑσταλμένην ἀπὸ τὸν Κροίσον, βασιλέα τῆς Λυδίας· ἔξα μεγάλο ζγαλιάν μάτο κύπρους γαλάκουν, ὀφρικούμενον απὸ τὸν Μασσαλέα τῶν Γάλλων, εἰς μημήνην τῶν κατά τὸν Καρχηδόνιον δράμψιν. 'Αρτ' οὐ διέβημεν ἔγγυσθεν τοῦ γυμνασίου, εὐρέθμεν εἰς τὰς δόξας τῆς Κασταλίου βρύσεως, τῆς δότος τὰ Ιερά θύσεα καθαρίζουσαν, τῆς ὑπουργούς τῶν θυσιαστηρίων καὶ τοὺς ἔρχουμενούς εἰς ἑρωτήσιον τῷ μανείῳ, 'Εκείνην ἀνθίζουμεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ 'Απόλλωνος, εὐρικούμενον εἰς τὸ ὄντων μέρος τῆς πόλεως. Εἶναι τερπικούλωμένος ἀπὸ εὐρύγυρων τερβιζολον, καὶ πλήρης ἀπὸ πολύτιμα δωμάτημα, δημιουρεῖτο εἰς τὴν θεότητα..... Μεγαλοπρεπῆς τοῦ τάφου ἀπὸ χαλκοῦ κύπρους ἔρμητος τοῦ πρότονος ὑποτελεός, διποτέρης εἰς τὴν εἰσοδον τοῦ περιβόλου. 'Ο τάφος ὄντος ἔσταλη ἀπὸ τοὺς Κερκυραίους καὶ εἶναι ἐργάσιμον τοῦ Θεοπόρου τῆς Αίγινης. 'Εκείνη τὰ ἑνίκα ἀγάλματα, τὰ όποια βλέπεται ἐπούμενα, ἔχαρισθησαν ἀπὸ τοὺς Τεγέατος, ἀρ., ὃ σικεύσιν τοὺς Λακεδαιμονίους. Εἰς αὐτὰ θλέτε γυριστεῖ τὸν 'Απόλλωνα, τὴν Θέαν Νίκην καὶ τοὺς πατλαίους Τεγέατος πρώμα. Τὰ κατ', αντίκρι, εἰδόθησαν ἀπὸ τοὺς Λακεδαιμονίους, ἀρ' οὐ Λασιαδρός κατεπτύπωσε παρὰ τὴν 'Εφεσον τὸν στόλον τῶν 'Αθηναίων. Τὰ πρώτα ἐπτά περιστώσαις Κάστορος καὶ Πολλαύνης, Δία, 'Απόλλωνος, Αρτεμιού, καὶ τὸν Λασιαδρόν δεγχύμενον στέφανουν, ἀπὸ τὸς γείρας ποτὸς Ποσειδώνος, τὸ δύοντος τῶν 'Αθηνακῶν ὅ ποτος ἐποιεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μάντεως εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Λασιαδρούν καὶ τὸ ἑνατον τῶν 'Ερμουν, κυβερνήτην τῆς τρίτους τὴν ὄποιαν διδούσι εἰκόνα διστρίψεως... Έκείνος δὲ πήποτε ἀπὸ χαλκοῦ κύπρουν εἴναι διῆρον τῶν 'Αργείων. Οι διαρίντες διποτέρης τοῦ δότοντος εἶναι τῆς Λυδίας, μεταξὺ τῶν δόποιων διεκρίνοντο εἰς μεγάλους κρατήρες χρυσού, ἔχοντες καὶ όλοι τῆς χειρὸς τοῦ Φειδίου. 'Ο Μίκ-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 23)

Τὸ ἔκδρομικό μαζί φωτορεπορτάζ

ΑΠ' ΤΗ ΣΚΟΠΕΛΟ

Η Ευαγγελίστρια στὸ μᾶλο

Σοκάκι τῆς Σκοπέλου

Σκοπελίτικη αύλη

Φωτογραφίες τοῦ Κ.

Από τινα Ζωή και Κίνηση της Λέσχης μας

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

Ό χρόνος πού πέρασε, μεστός άληση στον τάνα μελών μας, δηνοίς τόν δρόμο για τό 1960 μέχι πλήθης πολλές, νά συμπληρώσουμε αύτό πού άπλη τις πράξεις μέρες της Ιδρυμένων της Π.Ε.Λ. έπεδιώναμε, δηλ. την δημιουργία μας λέχοις καθαρώς οικογενειακής, πού στη στοργή της δά δρίσας και καθένας δ.τι τόν ξεκαρδεί, και τόν εύχαριστο τόσο στις έκδημες δρα και στις οικλοποιες έκδηλωσεις.

Τεγονός είναι διτι, παράλληλα με τούς πολυδιημίους ένδειγμούς ποσοτητών της, τούς καλούς φίλους που τήν βοήθησαν, και, πού άκουμ δά τις προσφέρουν μέ τήν ίδια εύχαριστη τήν ομομορφότασσο τους πάντοτε ώστε νά φτιάξη στήν πόλη μας, στόν Πειραιά μας, μια μικρή κοινότητα εύγενων έπιδημέων.

"Δας ρίζουμε μια ματιά τί έκανε στο 1959 Πραγματοποιούσε 47 έκδημες, διτι' αύτές οι 18 ήταν πολυμερεις και οι 29 ημερησιες μέ συμμετοχη μελών 800 μη μελών 450 ήτοι συνολικά έλαβαν μέρος στις έκδημες μας 1250 άτομα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κομή πίττας, απόκριατικός χορός, συνεστίσεις μελών και φίλων, στις οιδουσες του ΝΑΙ, "ΠΑΛΛΑΣΙΑ", Φουσάρι, Δημοτικό Θέατρου, με συμμετοχή 1350 άτομων. Μουσικοκαλλιτεχνικό πωρόνι στό Δημοτικό Θέατρο Πειραιών, πού δενεψε τη Η ΠΕΛ Ιδιαστήρη ψυχορεύων για την γονιά τη στοργή πού έδειξε δ.κ. Δημητρας κατό Δημοτικό Συμβούλιο ων διευθυνόντη της έκδηλωσης της φανερώνοντας. Ετοι την ίδια άνη στήν Π.Ε.Λ.

• Επίσης στόν πνευματικό τομέα κατέβαλε κάθε φροντίδα και όργανωσε όμιλες Ιστορικούς και χρονιαλογικού περιεχομένου.

Κατό πόσα άκουμ δεν μπρωσαν στό είπωδον για τη νέα αίδουσα πού τά έγκαινια της γίγνονταν την 1-10-59. Παρεπέθησαν δχ μόνον τά μέλη και οι φίλοι της άλλα και έκπροσωποι τής Ομοσπονδίας και τών άλλων ληματειών το Πειραιώς και τών Αθηνών.

Ένυρωχη καθώς είναι, ουμπληρώθηκε με νέα έπιπλο, στολιδέμες μέ νέους πίνακες - δωρεά επιλέκτων μελών της συγκεντρώνει

δέ κάθε δράσιν τά μέλη της πού δρισαν δι τούς εύχαριστοι. Μήτις δώμας κατ' τ' άκρωγιάλια της Πατρίδας μας και οι κορυφές τών δουνών της δέν έχουν άκουσει της χαρούμενες φυνές τών μελών της Π.Ε.Λ. 'Απ' θου που ι' δι' πέρασαν, ζεισαν τις καλοτερες έντυπωσεις και έψυχαν μάτι' έκει με τήν ύπνοσειο στι δά δά ζαναπάνε πιό ωρωπι κάθε φράση και πο πολλοι.

ΤΟ ΓΕΡΙΟΝΤΙΚΟ ΜΑΣ

Συνεχίστηκε ή δέκασια το περιοδικό μας "ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ ΝΕΑ", θεωρητών σε όλη και έμφασια, προβλέπεται δέ με τήν συνεργασία τών πνευματικών της μελών και τών έκτακτων συνεργατών της νά παρουσιάσει το 1^ο άκουμ πο καλή τήν Εκδήση του Φύλαριτομού δύοσυ ποσοθεραν τήν πνευματικήν τους έργασια στό περιοδικό μας.

* * *

Άγαμπτοι φίλοι,

"Ο χρόνος πού πέρασε γίνηκε τραφοδήτης νέων δημάρχων για τό Διοικητικόν Συμβούλιον τής Πειραιάς "Εκδημοκής Λέσχης" πού άπινεκαι στο 1960 ν' αινήση τή δύρση του σε άλους τους τομετούς, τουριστικούν, κοινωνικού, έκποιτοιστικού, πνευματικού και παραδίων στά μελη και φίλους μια λέσχη άνταξια τής άντης και τών προσδοκιών τους.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

* *

"Ολα τά έκδηματα καταστατα όργανωσαν της Χριστουγεννιάτικες έκδημες τους, πολυμέρους, δημητρας και ήμερος με ίδιετερη φροντίδα ώστε νά πέρασουν τά μέλη τους Χρονιάνα Χριστογένναν. Ετοι και πολι ή Έπαραλα δά δεχθεί τών έκδημετς δημοσίες πάντοτε με χαρά προσφέροντάς τους διτι έκλεκτο έχουν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Η ΕΚΔΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΥΓΙΑΔΑΤΡΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΟΥ "ΠΛΑΤΩΝ"

Τό καλό και φιλοπρόσδα αύτό σωματειο τού Πειραιώς είχε τήν μηνύσην τον παρούση σίσηση του Φουσάρι τού Δ.Μ. Θέατρου τό Ιστορικόν Αρχετον τού κ. Ιωάνν. Μελετοπόνου, έγκριτον δικηγόρου Πειραιώς, πού άφισαρα τήν δημιουργία και τήν έξεληση

τής πόλεων μας από της ίδρυμενας της μέχρι το 1900. Υπηρέση για μάς τούς νέους μια προγματική άποκλιψιψ. "Εκφράζουμε δερμά υπαρχηγήτρια είτο τό άσεφόν Σωματείον τόν Πλάτωνα, διά τήν πρωτότυπον ιδέαν του.

ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ ΤΟΥ ΣΕΟ

Θεωρούμεν ύπαρχεων μας νά διαμαρτυρηθούμε διά τήν έπιπολοσαν και δακοπον ένεργειαν τον Νομάρχου Πιερίας, νά καταδιψήριαν το καταφύρων πού μέ τόσους κόπους' υπάρεις και έξαδα τών μελών του έκτιος ο "Σύλλογος Ελλήνων "Ερμηνειών", τής πρωτεύοσης του Βορρά μας, Θεσσαλονίκης. Άς έλπιζωμε δώμας ή πράσινη αύτη δέν δεν εύρη μητρίδας είτο τό μελών. και πος τέτοιες δημιουργίεσσαν στό καταφύρων αύτο δά σημαντηράνονταν και κάτο ουδέν.... άρμοδιουσιος κρατούσιος λειτουργούν. Εμέδαια δέσσαιοι διτι οι προσπάθειες τού Σ.Ε.Ο δά συνεχισούν και δά μάς δώσουν πάλι κάπι κατάπετρο.

* *

"Ιδιαίτεραν την πιμη δενρούμεν διτι ή "ΕΘΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΡΑΣΙΣ", τον Πειραιώς, στό τεύχος της τού μηνός Δεκεμβρίου 1959 μάς έγνωρην διτι, τό Διοικητικόν Συμβούλιον άπεφάσησε νά συνεργασθείν στόν πνευματικό τομέα τού Πειραιώς. Τήν συνεργασίαν αύτη κατί έμποδομόνεν. "Αναμένομεν πραγματοποιήση της.

* *

Εύχαριστούμεν τό άσελφόν σωματειον τό "ΠΟΡΦΥΡΑΣ", γιά τά καλά του λόγια σχετικούς μέ το Μουσικοκαλλιτεχνικό πρωνό μας τής 15-11-59.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Στό έκλεκτον μέλος μας Σωτήριον Κουμάνι και στήν ουγκύτον τον εύχιμεια νά τούς δήση στο γιούς.

* *

Συγχαίρουμεν τήν δεσποινίδα Κλεοπάτρα Ζαημ διά τούς γάμους τής έδελφης της Μορίας μετά τού κ. Λεωνίδα Πολέμη.

ΠΕΝΟΝ

"Η Έλενη Νικ. Καρδαρίνη, έσθρησε ζαφινικά τήν 1-10-59 πάνω στό δάνος της ήκινα της. Ο δάνοτας της λύπησε δύο μόνην τά μέλην και τώς δουσι δουσι τήν γάμωροσα. Υπηρέση διουτικών μέλος της Π.Ε.Λ. Εκφράζουμε δερμά σαλλυπηγήτρια στό σύνυγο, στό πασιδι και στήσι σικείους της. Π.Ε.Λ. Εκφράζουμε δερμά σαλλυπηγήτρια στό σύνυγο, στό πασιδι και στήσι σικείους της.

Ο ΝΕΟΣ ΑΝΑΧΑΡΙΣ ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

(Συνέχεια από τήν σελίδα 12)

τέ βάρος τριάκοντα ταλάντων. Η Ελευθερίτση αύτον τού βασιλέων, μετ'. Άλγον έξαλιρη από την τού Κροίσον, ένδι τόν διαδόχων του Ούτος συμβουλευθείς τό μαρτεύος, έμειν τόν εύχρηστος είτο τήν δάντροπον τους, άστε έπροστασή στά φεύρωσε είτο Δελφούς α'. Έπαντο δέκα-επτά ημιτιλίνων χρυσαν, μάτι τόν διπάντος αι πλεύτερον είχον βάθος στημάζεις μήκος δέ έξ και πλάτος τριών και βάρος δύο ταλάντων, έξαιρουμεν τεσσάρων, αι οποιαί είχον βάρος ένδι και ήμισος ταλάντων. Δυο μεγάλους κρατήρες, τόν μέν χρυσούν, έκνυτα βάρος δύο ταλάντων, και πετασθαντα, και δεπάρτανταν δύο μών, τόν δε δύο ταλάντων, και δεύτερον άργυρουν, περίεργαν έξαιρουμεν τρισάργυρα είδος πίτην, και μεγάλους δημιογυστάτουν. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος. Έχει υπάρχειαν την πιρινόν πήγενο, και βάρος δύο ταλάντων. Εις αύτα τά πλανήτη δόριος της Κροίσος έπροσθεντει ίκανόν δρυγυρούν, άδομέντεντον, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Μετά την έβεβαιην κρατήρα χρυσούν, τόν διπάντος και πλή της έντησην της έδελφης, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Εις αύτα τά πλανήτη δόριος της Κροίσος έπροσθεντει ίκανόν δρυγυρούν, άδομέντεντον, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.

Είτο περιθέριον είχον βάθος δύο ταλάντων, και βάρος δύο ταλάντων, τά περιθέρια και ζώνας τής γανικούσαν, και μάλλα χαρισματα ού ήττον πολυτάντον. Δύο μεγάλα στάθμους, τή μέν χρυσούν, δύο λέγουσα, τήν δρόποτον έκεινον είτο δελφούς, καθώς και τό περιθέριον της ήπατος.